Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

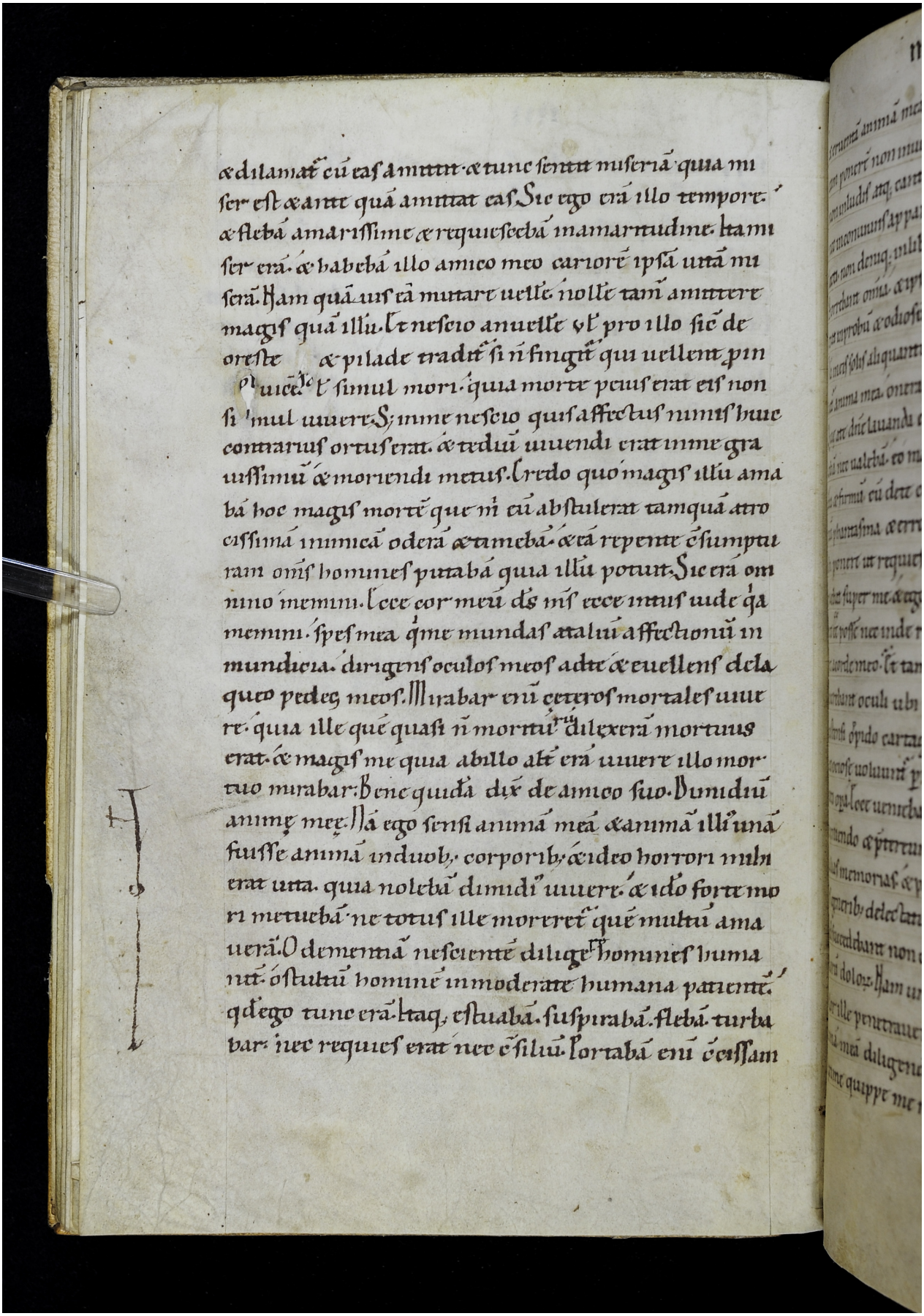

dilamat cū eas amittit. et tunc sentit miseriā quia mi
ser est et antē quā amittat eas. Sic ego erā illo tempore.
et flebā amarissime et requiescebā in amaritudine. Eram
ser erā. et habebā illo amico meo cariorē ipsā uitā mi
serā. Iam quā aut eā mutare uelle. nolle tamē amittere
magis quā illū. Et nescio an uelle. vel pro illo sicē de
oreste et pilade traditē si nō fingētē qui uellent pin
uicē. et simul mori. quia morte peius erat eis non si
mul uiuere. Sed imme nescio quis affectus nimis huic
contrarius ortus erat. et tedium uiuendi erat imme gra
uissimū et moriendi metus. Credo quo magis illū ama
bā hoc magis mortē que mi eū abstulerat tamquā atro
cissimā inimicā odera et timebā. et eā repente esumptu
ram omis hominis putabā quia illū potuit. Sic erā om
nino memini. Ecce cor meū ds mis ecce intus unde qa
memini. spes mea qme mundas ab aliis affectionū in
mundicia. dirigens oculos meos ad te et euellens de la
queo pedes meos. Mirabar enī ceteros mortales uiuere
quia ille quē quasi nō morituru dilexerā mortuus
erat. et magis me quia ab illo ate erā uiuere illo mor
tuo mirabar. Bene quidā dix de amico suo. Dimidium
animę meę. Nā ego sensi animā meā et animā illi unā
fuisse animā in duob corporib et ideo horrori mihi
erat uita. quia nolebā dimidius uiuere. et ido forte mo
ri metuebā ne totus ille moreretur quē multū ama
ueram. O dementia nesciente diligere homines huma
nū. o stultū hominē immoderate humana patientē.
qd ego tunc erā. Itaq; estuabā. suspirabā. flebā. turba
bar. nec requies erat nec consilium. Portabā enī concissam